

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Februarius 30-dik napján, 1816-dik esztendőben.

Nagy Britannia.

A' Státusok' nagy foglyának fogházá-
rol, 's abban való iriztetéséről, ilyen' hi-
teles és környülállásos tudósítást adtak-ki
a' Londoni újságok, — „Mikor a' Minden
nevű hajó, mely ezt az új tudósítást hozta,
a' Szent Ilonai kikötőhelyből útnak indult
volna, Bonapartét azelőtt két nappal a' ma-
ga eddig való szállásáról a' Balcombe' házá-
ból Longwoodba, a' maga ezután állan-
dó lakhelyére, a' szigetnek legbelsőbb
részére, bévítették vala. Ha az ember egy
James Town' nevű falutól valami mélység-
gek és hegyhasadások mellett egy keskeny
tsavargós úton három vagy négy Anglus
mértföldnyire ment, egy kisdud, tsak va-
lami egy mértföldnyi hosszúságú térségre
ér, a' melynek átalellenben lévő oldala
egy meredek kősziklán végződik, mely az
océánusba messzire bényúlik. Ennek a'
kisdud térségnek közepén van az a' ház,
Long-Wood, melyben annak a' ha-
talmas Uralkodónak, kinek egy pár eszt-
endő előtt a' világ' kereksége igen szoros
vala, hólta' napjáig lakni kell. A' kisdud
épületnek minden külső ajtóit előtt strá-
zsák állanak, melyek annak módja szer-
rent rendszeren felváltatnak. A' háztól va-
lami fél mértföldnyire van a' strázsán lé-
vő tiszte' kajbája, a' ki ott senkinek meg nem
engedi az általmenetelt, ha tsak az Admi-

rálistol (most Cockbourné nevűtől), ennek
tulajdon kezével irott parantsolatot nem
mútat. A' háznak túlsó része valami há-
rom negyedrészt mértföldnyire van a' fel-
jebb említett kősziklától, a' két oldalai kö-
zül pedig égygyik felől, hozzá járulhatat-
lan hegyhasadások, a' másik felől megmászha-
tatlan meredekségű hegyek találatnak.
Ezen keskeny határok közzé van szorítottva
az a' térség, a' mellyen a' Státusok' ezen
nagy foglyának mozogni szabad. Van pe-
dig ezen kis térségen még egy lóger is,
melyben 250 vagy 300 emberek tanyáznak.
Ennek felette minden magasabbatska he-
gyeken, mellyekről a' fogolynak mozdú-
lásait szemlélni lehet, strázsák állanak.
Annak, a' ki ezen térségről ki akar men-
ni, tsak a' feljebb említett keskeny út szol-
gálhat menedékül, a' melly James-Town
felé viszen: de a' mellyen, egész eddig a'
városnak nevezetű falutskáig, egymástól bi-
zonyos távolságra, mindenütt fegyveres
vigyázók állanak. Így vannak a' szára-
zon a' Bonaparte' őriztetésére határoz-
tatott intézetek. Ugy látszik, hogy ugyan
ezek a' tengeren még szorosabbak. A' szi-
get körül mindenütt egymással közösülés-
ben lévő számos hajók állanak vigyáza-
ton; lehetetlen valamely felől valamely
hajónak a' szigethez közelíteni, hogy ezen
strázsá-hajók meg ne lássák. Mihelyest a'
sziget körül olalkodó hajók, valami erre-

felé közelítő hajót meglátnak, azonnal jelt adnak. Mihelyest Napkeleti India felől, vagy akár melly felől valamely hajót jöni meglátnak, azonnal eleibe eveznek, szorosán megvizsgálják, 's ha szükségesnek lenni itélik, az Admirálisnak tudósítást tesznek föléllé. Átaljában vévén tsak a' Királyi, vagy a' Napkeleti Indiába járó hajóknak szabad a' sziget mellett vasmatskán megállapodni, 's ezekről is tsak kevés tiszteknek szabad a' szigetre kimenni, a' sziget' belső részeit meglátogatni pedig még a' hajós Kapitányoknak sem szabad. Éjjel a' szárazon meghálni a' hajókhöz tartozó emberek között átaljában senkinek nem szabad. A' halász hajók tsak kevés órákig maradhatnak a' tengeren, 's kievezésekkor és visszaérkezésekkor is szorosán megvizsgáltatnak; egyébkor örökté a' partibattériák vagy badi hajók' ágyuiknak oltalma alatt tartatnak. Átaljában, a' napnak lemenetele előtt a' szigetről minden hajós ember hajóra menni köteles, midőn minden felvonó hidak felvonattatnak, 's tsak más nap bocsátatnak-le a' napnak feljöte után. Már ekképpen, így szollanak a' Londoni írók, a' másodlikzori elsőkése Bonaparténak, méltán a' lehetetlenségek közzé számláltatik.

A' pártos ujság (így nevezi a' Londoni *Kurir*, a' *Morning Croniclet*), a' Spanyol Király ellen ismét egy igen heves irást adván-ki, egyszersmind a' *Kurir*' dorgálódzásai ellen is) lásd a' 17-dik számú *M. Kurirt* legelől) nagyon beveskedik, 's azt kérdi tőlle, hogy mi annak az oka: hogy, mikor a' Spanyoloknak szabadságkivánásáról 's revolúzióskodásáról van a' szó, akkor az Uralkodósékeknek lágy, ha pedig a' Frantziákról van szó, ekkor ugyan ezen tekintetben ezeknek ily kemény *Censura* a' *Kurir*? —

A' *Kurir* ezen kérdésre még az nap' este megfelelt, ekképpen: — „*Frantzia* és *Spanyol* országok között nagy a' kü-

lömbség. A' Frantzia Revolúzióznak oly tulajdonságai és principiumai voltak, melyek szerént azzal fenyegetődött, hogy minden más országokat felzavar, és minden más Országlóségeket felforgat, a' melyben fettebb sebes és messzire terjedő lépéseket is tett vala. *Spanyol* országban ellenben akar mi Országlásbéli 's Vallásbéli principiumok uralkodjanak, ezek minket meg nem zavarnak; ezek nekünk sem félelmet sem veszedelmet nem okoznak. Ez az a' fundamentum, melyhez nekünk *Spanyol* és minden országokra nézve alkalmaztatnunk kell minden magunkviseletét. Ha mi a' más Státusok' belső ügyesbajos dolgaiba avatjuk magunkat, annak- tsak a' lehet a' meintsége, hogy azokból réánk egyenes veszedelem következhetne; e' volt az a' fundamentum; melly a' mi Frantzia ország ellen való magunkviseletét a' revolúzióznak kezdetétől fogva igasságossá tette; ugyan ezen fundamentumra nézve nintsen semmi okunk magunkat a' *Spanyolok*' dolgába elegyíteni. Ha mi ezen fundamentom mellől eltávozzunk, hasonlókká tesszük magunkat a' *Frantzia Jakobinusokhoz*, 's az ő 1792-dik esztendőbéli, November 19-dikén tett végzésesekhez, melly által ők minden elnyomatott népeknek *Segedelmet* és *Atyafiságot* ígérték az ő törvényes Országlóségeiknek felfordíttatására. Ha mi így tsetekednénk, semmi idegen ország nem folytathatna velünk semmi közösülést és kereskedést; 's így mi sokkal veszedelmesebb égetőknek és pusztítóknak fognák tartatni az *Afrika* tengeri ragadozóknál; úgy néznének bennünket az egyéb Státusok, mint mi ház esztendőknak előtte a' *Frantzia Jakobinusokat* méltán néztük.“

Arrol is panaszkodott égygyik leveleiben a' *Londoni Kurir*, hogy a' több oda való újságok már annyira vittek a' magok zaboláttan szabadsággal való irások általa' dolgot, hogy ha még éppen ki nem tiltották is *Frantzia* országból őket, legalább úgy megdrágitották az azokért kívántató

postapénének felemelése által, hogy majd csak annyi, mintha egészen megtiltották volna. A' ki Ánglus újságot akar olvasni Párisban, egygyenként minden darabért valami négy Frankot tartozik fizetni, és így huszonegyszer annyit, mint ezelőtt.

Gróf *Lavalette*, mint a' *Londoni* újságok összeítik, a' Török birodalomban keresett magának menedek helyet.

A' *Londoni* Magisztrátus Febr. 9-dik napján a' felett tanátskozván, hogy a' Parlamentumhoz egy emlékeztető írást adjonbé azon adófizetés ellen, melynek *Jovedelemtől való taksa* a' neve, ezen tanátsban *János* és *Lajos* ó *Austriai Cs. K. Fő Hertzegségek* is jó darab ideig jelen voltak 's a' Polgármester mellett ültek. — Ugyan ez nap' egy fényes vendégségben is megjelenni méltóztattak ó *Cs. Fő Hertzegségek*, melyet tiszteletekre az ott lévő Spanyol Követ adott. Jelen voltak ugyan ott a' Királyi minden Ministerek, a' Londonban lévő Követek és sok más fő személyek.

Lord *Amherst*, mint a' *Pekíngi Udvarhoz* rendeltetett *Anglus Követ*, Febr. 7-dikén elevezett három hajókkal *China* felé.

Tegnap egy újabb levél jött kezünkhez az újságokban, melyből ahoz, a' melyet *Szent Ilona szigeteről* feljebb kihirdettünk, még ezeket is hozzá adhatjuk: — A' térség, a' hol a' *Bonaparte Long-Wood* nevű háza van, valami három mértföldnyi helyet foglal-el; a' ház ezen térség' közepén egy dombotskára van építve; Admirális *Cochburne*, Kapitány *Mackay*, 's *Glover*, az Admirális' Titoknokja, kísérték-el az új szállására. Mikor *Bonaparte* a' szigetre megérkezett, látta volt ezen házat, de ez akkor tsupa pusztaság lévén, most elbámúlt rajta, hogy ily rövid idő alatt ily keblemetes lakhelyet csináltak belőle. Mondják, hogy nagyon meg van véle elégedve. Az ő egészsége igen jó, és telyességgel nem mutat semmi affélét, hogy állapotján szomorkodna.

A' *Londoni Kurir* ilyen levelet hirdett-ki *Párisból* Febr. 5-dikén: —

„Lord *Kinnaird* (*Párisban* lévén) Jan. 30-dik napján hivatait kapott *Anglét* urtól a' *Politizai Prefektustól*, hogy menjen hozzá. A' következő reggel a' *Ministerhez* hivatott a' tisztelt Lord, kitől oly nyilatkoztatást kapott, hogy a' *Frantzia Országlószerk*' kívánsága a' légyen, hogy a' *L. ur, Párisból* távozzék-el. Kérdeztvén, hogy mi által szolgáltatott okot arra, hogy ily rendkívül való és erőszakos módon bánjanak véllé, oly választ kapott, hogy ennek oka a' *Lord Urnak* a' *Frantzia országban* most fenálló *Országlószerk* ellen viseltető esmeretes gyűlölsége 's azzal a' társasággal való összzetsatolódása légyen, melyről közönségesen tudva ván, az, hogy a' *Bourbonok* eránt ellenségeskedéssel viseltessék. Azt kívánván *Lord Kinnaird*, hogy hozzanak ellene elő valamelly meghatározott tsekedetet, azt felelte neki a' *Minister*, hogy az ellene tétetett rendelésnek csak *közönséges tekintet* a' fundamentoma, 's az után sokat beszéllett arról a' gondolatlanságról, melyel magokat a' *Frantzia országban* tartózkodó *Ánglusok* nagyobb részint viselik, a' kik minden alkalmatosságon kapvakapnak, hogy a' *Királyi familiának* bizonyos tagjait nevetségessé tehessék, a' jelen való *Országlást* a' *Bitangolónak* országlásával gonosz lelkűséggel összzehasonlíthassák, 's a' törvényes tisztviselői karokat megvetéssel illessék. Eljövén *Lord Kinnaird* a' *Frantzia Ministertől*, azonnalközlőtte a' dolgot az ott lévő *Anglus Követtel Stúártal* és *Lord Wellingtonnal*. Az első, kihez még ekkor semmi hivataiszerént való jelentés nem érkezett vala, azonnal irt *Hertzeg Richelieuhöz*, és kérdést tett nála, hogy mi okon bännának ily nagy idegenséggel egy *Ánglus* nemes emberrel? *Lord Kinnaird* azonközben más nap' reggel egy hivataiszeréntvaló írást kapott a' *Politizai Prefektustól*, egy úti szabadlevéllel (*passussal*) egyetemben; az *Anglus Kö-*

felé közelítő hajót meglátnak, azonnal jelt adnak. Mihelyest Napkeleti India felől, vagy akár melly felől valamely hajót jöni meglátnak, azonnal eleibe eveznek; szorosán megvizsgálják, 's ha szükségesnek lenni itélik, az Admirálisnak tudósítást tesznek felőle. Átaljában vévén tsak a' Királyi, vagy a' Napkeleti Indiába járó hajóknak szabad a' sziget mellett vasmatskán megállapodni, 's ezekről is tsak kevés tiszteknek szabad a' szigetre kimenni, a' sziget' belső részeit meglátogatni pedig még a' hajós Kapitányoknak sem szabad. Éjjel a' szárazon meghálni a' hajókhöz tartozó emberek közül átaljában senkinek nem szabad. A' halász hajók tsak kevés órákig maradhatnak a' tengeren, 's kivezésekkor és visszaérkezésekkor is szorosán megvizsgálatnak; egyébkor örökké a' partibattériák vagy hadi hajók' ágyuiknak oltalma alatt tartatnak. Átaljában, a' napnak lemenetele előtt a' szigetről minden hajós ember hajóra menni köteles, midőn minden felvonó hidak felvonattatnak, 's tsak más nap bortsáttatnak-le a' napnak feljöte után. Már ekképpen, így szollanak a' Londoni írók, a' másodszori elszökése Bonaparténak, méltán a' lehetetlenségek közé számlálatik.

A' pártos újság (így nevezi a' Londoni Kurir, a' Morning Croniclet), a' Spanyol Király ellen ismét egy igen heves irást adván-ki, egyszersmind a' Kurir' dorgálódzásai ellen is) lásd a' 17-dik számú M. Kurirt legelő) nagyon heveskedik, 's azt kérdi tőle, hogy mi annak az oka: hogy, mikor a' Spanyoloknak szabadságkivánásáról 's revolúzióskodásáról van a' szó, akkor az Uralkodószeréknek lágy, ha pedig a' Frantziákról van szó, ekkor ugyan ezen tekintetben ezeknek ily kemény *Censora* a' Kurir? —

A' Kurir ezen kérdésre még az nap' este megfelelt, ekképpen: — „Frantzia és Spanyol országok között nagy a' kü-

lömbség. A' Frantzia Revolutzióznak oly tulajdonságai és principiumai voltak, melyek szerént azzal fenyegetődött, hogy minden más országokat felzavar, és minden más Országlószeréket felforgat, a' melyben lettébb sebes és messzire terjedő lépéseket is tett vala. Spanyol országban ellenben akár mi Országlásbéli 's Vallásbéli principiumok uralkodjanak, ezek minket meg nem zavarnak; ezek nekünk sem félelmet sem veszedelmet nem okoznak. Ez az a' fundamentum, melyhez nekünk Spanyol és minden országokra nézve alkalmaztatnunk kell minden magunkviseletét. Ha mi a' más Státusok' belső ügyesbajos dolgaikba avatjuk magunkat, annak tsak a' lehet a' mentsége, hogy azokból réánk egyenes veszedelem következhetne; e' volt az a' fundamentum; melly a' mi Frantzia ország ellen való magunkviseletét a' revolutzióznak kezdetétől fogva igasságossá tette; ugyan ezen fundamentumra nézve nintsen semmi okunk magunkat a' Spanyolok' dolgába elegyíteni. Ha mi ezen fundamentom mellől eltávozzunk, hasonlökká tesszük magunkat a' Frantzia Jakobinusokhoz, 's az ő 1792-dik esztendőbeli, November 19-dikén tett végzésesekhez, melly által ők minden elnyomatott népeknek *Segedelmet és Atyafiságot* ígérték az ő törvényes Országlószeréiknek felfordíttatására. Ha mi így tselekednénk, semmi idegen ország nem folytathatna velünk semmi közösülést és kereskedést; 's így mi sokkal veszedelmesebb égetőknek és pusztítóknak fognák tartatni az *Afrihai* tengeri ragadozóknál; úgy néznének bennünket az egyéb Státusok, mint mi húsz esztendőknék előtte a' Frantzia Jakobinusokat méltán néztük.“

Arrol is panaszkodott égygyik leveleiben a' Londoni Kurir, hogy a' több oda való újságok már annyira vittek a' magok zabolátlan szabadsággal való írássok általa' dolgot, hogy ha még éppen ki nem tiltották is Frantzia országból őket, legalább úgy megdrágították az azokért kívántató

postapénznek felemelése által, hogy majd csak annyi, mintha egészen megtűtötták volna. A' ki Anglus újságot akar olvasni Párisban, égygyenként minden darabért valami négy Frankot tartozik fizetni, és így huszonegyszer annyit, mint ezelőtt.

Gróf *Lavalette*, mint a' *Londoni* újságok örössítik, a' Török birodalomban keresett magának menedék helyet.

A' *Londoni* Magistrátus Febr. 9-dik napján a' felett tanátskozván, hogy a' Parlamentumhoz egy emlékeztető irást adjonb é azon adófizetés ellen, melynek *Jövedelemtől való taksa* a' neve, ezen tanátsban *János és Lajos* ó *Austriai Cs. K. Fő Hertzegségek* is jó darab ideig jelen voltak 's a' Polgármester mellett ültek. — Ugyan ez nap' egy fényes vendégségben is megjelenni méltóztattak ó *Cs. Fő Hertzegségek*, mellyet tiszteletekre az ott lévő *Spanyol Követ* adott. Jelen voltak ugyan ott a' Királyi minden Ministerek, a' Londonban lévő *Követek és sok más fő személyek*.

Lord *Amherst*, mint a' *Pekingi Udvarhoz* rendeltetett *Anglus Követ*, Febr. 7-dikén elevezett három hajókkal *China* felé.

Tegnap egy újabb leyél jött kezünkhez az újságokban, melyből ahoz, a' mellyet *Szent Ilona szigeteröl* feljebb kihirdettünk, még ezeket is hozzá adhatjuk: — A' térség, a' hol a' *Bonaparte Long-Wood* nevű háza van, valami három mértföldnyi helyet foglal-el; a' ház ezen térség közpén egy dombotskára van építve; *Admirális Cochburne*, *Kapitány Mackay*, 's *Glover*, az *Admirális Titoknokja*, kísérték-el az új szállására. Mikor *Bonaparte* a' szigetre megérkezett, látta volt ezen házat, de ez akkor tsupa pusztaság lévén, most elbámúlt rajta, hogy ily rövid idő alatt ily kellemetes lakhelyet tsináltak belőlle. Mondják, hogy nagyon meg van vélle elégedve. Az ó egészege igen jó, és telességgel nem mutat semmi affélé, hogy állapotján szomorkodna.

A' *Londoni Kurir* ilyen levelet hirdett-ki *Párisból* Febr. 5-dikén: —

„Lord *Kinnaird* (*Párisban* lévén) Jan. 30-dik napján hivatalt kapott *Anglés* urtól a' *Politizai Préfektustól*, hogy menjen hozzá. A' következett reggel a' *Minister*hez hivattatott a' tisztelt *Lord*, kitől oly nyilatkoztatást kapott, hogy a' *Frantzia Országlószerk*' kívánsága a' légyen, hogy a' *L. ur, Párisból* távozzék-el. Kérdezvén, hogy mi által szolgáltatott okot arra, hogy ily rendkívül való és erőszakos módon bánjanak véille, oly választ kapott, hogy ennek oka a' *Lord Urnak* a' *Frantzia országban* most fenálló *Országlószerk* ellen viseltető esmeretes gyűlölsége 's azzal a' társasággal való összsatsatolódása légyen, melyről közönségesen tudva van, az, hogy a' *Bourbonok* eránt ellenségeskedéssel viseltessék. Azt kívánván *Lord Kinnaird*, hogy hozzanak ellene elő valamelly meghatározott tselekedet, azt felelte neki a' *Minister*, hogy az ellene tétetett rendelésnek tsak *közönséges tekintet* a' *fundamentoma*, 's az után sokat beszéllett arról a' gondolatlanságról, mellyel magokat a' *Frantzia országban* tartózkodó *Anglusok* nagyobb részint viselik, a' kik minden alkalmatosságon kapvakapnak, hogy a' *Királyi familiának* bizonyos tagjait nevétségesseé tehessék, a' jelen való *Országlást* a' *Bitangolónak* ország-lásával gonosz lelkúséggel összsze hasonlithassák, 's a' törvényes tisztviselői karokat megvetéssel illessék. Eljövén *Lord Kinnaird* a' *Frantzia Ministertől*, azonnalköz-lötte a' dolgot az ott lévő *Anglus Követtel* *Stuarta* és *Lord Wellingtonnal*. Az első, kihez még ekkor semmi hivatalszerént való jelentés nem érkezett vala, azonnal irt *Hertzeg Richelieu*hoz, és kérdést tett nálla, hogy mi okon bánának ily nagy idegességgel egy *Anglus* nemes emberrel? *Lord Kinnaird* azonközben más nap' reggel egy hivatalszeréntvaló irást kapott a' *Politizai Préfektustól*, egy úti szabadtevéll-lel (*passussal*) egyetemben; az *Anglus Kö-*

vet ellenben még azután két napmúlva és csak másod versbéli kérdezősködésére kapott választ a' Frantzia Ministertől, 's azt is csak efféle közönséges kifejezésekben és semmi meghatározott tselekedetnek előhozása nélkül, tudni illik: hogy a' fennálló Országlószék ellen, ellenségeskedő indulat táplálta, 's hogy sok Anglusok azokkal a' Frantziákkal, kiket a' törvénynek keménysége érdekelt, közötlésben (égygyetértésben) volnának. Lord *Kinnaird* az Anglus Követ közbenjárása által Hertzeg Richelieuhöz írván, tagadta, hogy őtet a' felhozott vádak közzül valamelyik illetné: de sem az ő mentségének, sem a' *Stuárt Károly* úr' közbenjárásának, pedig a' mellyet Lord *Wellington* is fontosítani kitelhetőképben iparkodott, nem lett semmi fogamatja, melyhez képpes ő urasága Lord *Kinnaird*, Párist még ma oda hagyván, *Londonba* viszsza fog térni.

A' nevezett Lord Febr. 11-dikén már *Londonban* volt 's ezen napon hosszas előadást terjesztett a' fő Minister Lord *Liverpool* eleibe.

A' Parlamentomi dolgoknak folytatása: —

Azon alsó házban ott kezdődtek Febr. 9-dikén a' vetélkedések, a' hol 8-dikban elvégződtek vala. A' Ministerektel ellenkező tagok megújították azon kívánságait, hogy a' Ministerek közöljék velük azon két Kötéseket, mellyeket ők a' 8-diki ülésben is kértek, tudni illik egygyiket, a' melly Sept. 26-dikán Párisban, a' másikat, a' melly Jan. 16-ikán Bétsben, mind kettő a' múlt esztendőben készült. (Az első az, mellyet a' 17-dik számú M. Kurirban kiadtunk). Az elsőre nézve ekképpen beszélt *Brougham*: — „En' azt kívánom, hogy ezt az Austriai, Orosz, és Prussus Udvarok között készült Kötést terjeszszék ezen ház' eleibe a' Ministerek. Már csak az a' körülállás is, hogy *Anglia* nélkül a' Szövetségesek valamely alkura léptek, elégséges arra, hogy a' Parlamentum' figyelmességét magára vonja. Az ezen Kötésben kifejezettelve lévő vallásbéli és keresztényi kegyességet ugyan, helybe nem hagyni lehetetlenség: hanem, sem a' vallás sem a' kegyesség nem fenyegettetnek, 's még is seregekről tétetődik emlékezet, a' melly seregeknek a' vallás és kegyesség' principiumai szerént kellessék kormányoztatni. — Említést tett az Orátor bizonyos Proklamatiókról, a' mellyek *Második Katalin* Császárné által Lengyel országra nézve kiadattak volt; erősítette, hogy gyakran a' közönségesen vétetve legbetsületesebbeknek tartatható principiumok szolgáltak bizonyos politikai czélzásokat eltakaró palástul. Ő ezzel, így szoll *Brougham*, nem azt akarja mondani, hogy *Lengyel* ország veszedelemben forogna: de van más nemzet, a' melly nem esküdt meg a' Keresztnek zászlójára. —

Lord *Castlereagh* így felelt: — „Az ellenkező rész, melly a' Monarkháknek egymásközött való igazi egygyességekről, örök-ké kételkedett most éppen igen rosz környülállások között van arra nézve, hogy azt a' nemes egygyességet, melly a' Fejedelmek között most uralkodik, megítélhesse. Ezen három Monarkháknek személyes egygyülváló lételek nélkül Európának megszabadíttatása sem ily hamar sem ily tökéletesen meg nem eshetett volna. Ez az alkú egy új bizonyossága a' köztök uralkodott belső egygyességnek. Azon közben, ha ezek a' Monarkhák, a' minek megtevésére a' szoros igasság szerént jussok is lett volna, ezt a' Kötést Angliának tudta nélkül írták volna alá, úgy néki (*Castlereagh*nak) okot lehetett volna abban arra a' gyanakodásra találni, hogy az előbbeni öszszesövetkezés kötelei néminémüképpen talám meglágyultak. De éppen nem így történt a' dolog, minthogy *Sándor* Császár méltóztatott a' maga gondolkodását ezen kötésre nézve ő véllé (*Castlereaggal*) közleni, sőt néki még a' Kötésnek mását is megmutatni. Ennek felette a' három Monarkhák a' Régens Princzhez is egy levelet küldvén, kifejez-

ték benne, hogy melly nagyon sajnálják, hogy a' Princznek távol-léte miatt őtet meg nem hívhatják ezen Kötésnek aláírására; de igen nagyon ohajtják, hogy abba ő is álljon bele. A' Princz így felelt a' Monarkhának: — „Az Anglus Constitúzió (melynek tartása szerint az Angliai Uralkodó csak a' maga Ministerei által tételhet Kötéseket; ezt a' Kötést pedig az Austriai, Orosz, és Prussus Monarkhák csak magok személyesen készítették) azt ugyan meg nem engedí, hogy ő királyi Hertzegsége ezen Kötésben részes társ lehessen: demeg győzöttetve lehetnek ő Felsegek, hogy az Országlovszék nem fog utolsó lenni abban, hogy a' maga tselekedeteit azon principiumokhoz alkalmaztassa, a' mellyek ezen Kötésben kifejeztetve vagynak.“ — A' mi pedig azt a' Brouham urtól kijelentett gyanut illeti, hogy ezen Kötés által valamelly *Nem-Keresztény Hatalmasság* ellen lehetne célzás, ezen tekintetben ő (*Castlereagh*) ki nyilatkoztathatja, hogy ettől a' Kötéstől minden efféle célzás nagyon távol van, a' melly eránt elegendő kezességül szolgálhatnak nekünk ezen Monarkhának személyes caractereik. Más kérdés már az, hogy volt-e különben erre a' Kötésrészükség, vagy nem volt? Ez a' kérdés nem a' mi dolgunk. Ha ezt az Orosz Császár szükségésnek lenni ítélte: tartsa Anglia és az egyéb Európa magát szerentsésnek azért, hogy az a' Monarkha, kinek ditsőségéhez már most egyéb nem járulhat annál, hogy a' békességet az emberiség boldogíttatására tartóssá tegye, a' maga békességes hajlandóságának egy ilyen új bizonyosságát közön-ségessé tette. Szükséges volt-e vagy nem, ez a' kötés, nem kell kérdeznünk: elég hozzá, hogy semmi nem találtatik benne olyan, a' mi a' békességnek tartóssá való tételtesére ne céllozna. Hanem, mint-hogy Anglia ennek nem alkudozó részese: tehát e' nem is tartozik ide az Anglus Parlamentum' eleibe; annak hivatalszerént va-

ló közlését a' Parlamentum nem kívánhatja. “

Generális *Mathews* nagyon bámult azon, hogy a' Ministerek valaminek közlését, a' mit ez a' ház kíván tőlök, megtagadják. Végezetre voksolás határozta meg a' kérdést. A' *Brougham* kívánsága vissza vetetett, minthogy csak 30 tagok kívánták a' Kötésnek közöltetését, azok pedig, a' kik azt ellenzették 104 gyen voltak. —

A' másik Kötésnek közöltetését *Barring* nevű tag sürgette. Ezen Kötés által, úgy mond, melly a' *Bétsi* Kötés után (tavaly Jan. 6-dikán) *Austria*, *Anglia*, és *Frantzia* ország között készült, egymásnak oltalmazására czélzó Kötés. Ebbe nem állott belé az Orosz birodalom. Így tehát a' Minister (*Lord Castlereagh*), ily sok iparkodás 's ily véghetetlen költség által, nem nyerhette meg a' néki oly nagyon szívére köttetett czélzást, hogy t. i. Angliát a' több Hatalmasságokkal összsetsatolbassa; kettővel összsetsatolta azt, a' harmadiknak kizorításával. Ezt a' Kötést kétségkívül aláírta az Anglus Követ, 's ha ezt még is a' Minister a' Parlamentummal közleni nem akarja, ebből meg fogják itélni tudni ez a' ház és az Anglus nemzet, hogy mitsoda egyenességgel bánják velük a' Minister.

Lord Castlereagh így felelt: — „Ez a' beszéd arra czéloz, hogy a' Parlamentumnak és nemzetnek azt a' gondolatot verje a' fejibe, hogy a' Szövetségesek között egyenetlenségnek lelke uralkodik, és hogy azt nem lehet reménleni, hogy a' dolgok úgy maradjanak, mint azokat a' békesség meghatározta. Ha ez a' nemzetnek csak legkissebb félelmet is okozhatna, elegendőképpen megnyúgtathatják őtet ezen tekintetben a' következő megjegyzések: Ezt a' Kötést, melly az 1815-dik esztendőben Jan. 6-dikán készült, 's a' melly, mint erőssítettik, azt mutatja, hogy a' Szövetségesek között gyanus félelmeskedés uralkodott legyen, azután három hónap' múlva oly nyilatkoztatások és összsetsalodások

követtek, mellyek a Szövetségesek között uralkodó egygyességet egészen megbizonyították. Ha felteszszük is, hogy uralkodtak köztök az esztendőnek elején a különbkülömbféle hasznoknak elintéztetésére nézve valami nehézségek, eléggé megmutatták azután, a Mártz. 13-dikán és 25-dikén kiadatott Nyilatkoztatások; az akkori nagy tárgyra nézve, hogy az egygyességnek lelke uralkodjék köztök. Ha meg volt is az esztendőnek elején ez a Kötés, nem lett annak a Fejedelmek' magokviseléhez soha semmi befolyása. Már pedig egy olyan Kötés, a' melly soha végre nem hajtatott, csak úgy nézettethetik, mint valamely historiai történet, és soha nem szolgálhat ezen Parlamentombéli vetélkedégek tárgyául. — A' voksoláskor csak 25 tag kívánta ezen Kötésnek a' Parlamentum' eleibe való terjesztetését; 92-en ellenzettek azt; 's e' szerint semmi se' lett a' Barring kívánságából.

A' Lord *Kinnaird*' történetéről Lord *Holland* Febr. 11-dikén a' felső házban emlékezvén, kérdezte a' Ministerektől, hogy nem akarnak-e ezen tárgy felől a' Parlamentummal valamit közleni. — Minister Lord *Liverpool* úgy felelt, hogy nem gondolja ezen történetet a' Parlamentom' eleibe tartozó tárgynak lenni. Minden Országlóséknak van az a' jussa, hogy a' nem ott született vagy még polgári just nem nyert embereket az országból kiküldhesse, a' mellyért őtet senki kérdésre nem vonhatja. Anglia 20 esztendeig gyakorlotta ezen just; és ha az Angliai Országlósék valamely Frantziát az országból kiküldene, azért bizonynyal sem maga sem a' Követje, számot adni senkinek nem fogna.

*Vallejo*t, régebben az igasságnak kiszolgáltatására ügyelő Ministert, ilyen nevezetes Decretum által tette-le a' Király: — „Mint hogy én a' magam igasságos voltomnak nyilvánosságos példáját akarom mutatni azon alattvalóimnak megintetésekre, kik az én bizodalmammat, 's népem boldogíttatására célzó kívánságomat megtsalni, az én Királyi személyemhez a' mások' rágalmazásával közelíteni, nekem hamis tudósításokat tenni, 's személyes gyűlölség és egyéb alacsony okok által indítatván, a' köz jónak palástolása alatt azzal éppen ellenkező eszközöket jóvallani, méresziének: parantsolom, hogy Don *Vallejo*, mint hogy az én bennhelyheztetett bizodalmammat és jó célzásaimat éppen ilyen módon megtsalta, a' Királyi fabrikák' Directorságából letétetessék, 's mint hogy nem akarok véle egész keménységgel bánni, csak azt parantsolom, hogy vigyék *Ceuta* várába, és zárják-be 10 esztendőre, 's az én különös engedelmem nélkül még akkor se bortsásák szabadon.“

A m e r i k a.

A' *Karthagenai* környülállásokrol azt írják, hogy az Anglus Országlósék nem fogadta-el azon ajánlást, hogy ezen szép tartományokat, mellyekyek kiterjedését közel 50 ezer négy szég mértföldekre, 's a' lakosok' számát valami 2500,000 vagy 3,000,000-ra lehet tenni, a' maga általma alá vegye: de ellenben, már most a' *Karthagenaiak* is másképpen kezdetek beszélni, mint hogy nem soká annyi eleséget 's hadi készületeket kaptak az Északi *Amérikaiktól*, hogy legalább 4 hónapig leérik véle.

Febr. 28-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 363 forintot Váltótáblában.

Bétsben a' marhalásnak fontja, Mártziusban, 33 krajtzárra határoztatott.